

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 10Tos/15/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8219010154
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Monok
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8219010154.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Monoka a sudcov JUDr. Mariána Mačuru a JUDr. Evy Rešatkovej na neverejnom zasadnutí konanom dňa 08.09.2020, v trestnej veci odsúdeného J. M. pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), d), ods. 2 písm. a) Tr. zákona, v konaní o návrhu na povolenie obnovy konania, o sťažnosti odsúdeného J. M. proti uzneseniu Okresného súdu Bardejov sp. zn.3Nt/2/2019 zo dňa 01.07.2020, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. poriadku z a m i e t a sťažnosť odsúdeného J. M..

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd podľa § 399 ods. 2 Tr. poriadku zamietol návrh odsúdeného J. M. na povolenie obnovy konania vo veci Okresného súdu Bardejov sp. zn. 2T/60/2018.

Proti tomuto uzneseniu podal ihneď po jeho vyhlásení odsúdený J. M. sťažnosť. V dodatočne, prostredníctvom obhajcu, predložených dôvodoch sťažnosti uviedol, že vzhľadom k tomu, že rozsudkom Okresného súdu Košice II sp. zn. 7T/27/2011 zo dňa 31.05.2011 bol uznaný za vinného zo spáchania zločinu podľa § 172 ods. 1 písm. a) Tr. zákona a rozsudkom Okresného súdu Bardejov sp. zn. 2T/60/2018 zo dňa 30.05.2018 bol však uznaný za vinného zo spáchania zločinu podľa § 172 ods. 1 písm. c), d), ods. 2 písm. a) Tr. zákona a je teda zrejmé, že pri jeho poslednom odsúdení nemohol naplniť kvalifikačný znak podľa § 172 ods. 2 písm. a) Tr. zákona, keďže nebol za taký čin odsúdený, keďže pri porovnaní týchto dvoch trestných činov ide o úplne inú objektívnu stránku skutkovej podstaty trestného činu podľa § 171 ods. 1 Tr. zákona. V minulosti nebol odsúdený za tzv. dílerstvo. Berúc do úvahy uvedené navrhol, aby sťažnostný súd napadnuté uznesenie zrušil a prvostupňovému súdu uložil, aby vo veci znovu konal a rozhodol, alebo, aby sám povolil obnovu konania.

Na základe podanej sťažnosti preskúmal krajský súd v zmysle ustanovenia § 192 ods. 1 Tr. poriadku správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj konanie, ktoré tomuto výroku napadnutého uznesenia predchádzalo, a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Dňa 15.03.2019 podal odsúdený J. M. návrh na povolenie obnovy konania v trestnej veci Okresného súdu Bardejov sp. zn. 2T/60/2018, v ktorej bol rozsudkom uvedeného súdu z 30.05.2018 v spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6To/29/2018 zo dňa 19.09.2018 uznaný za vinného z pokračujúceho obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), d), ods. 2 písm. a) Tr. zákona, za čo mu bol uložený podľa § 172 ods. 2 Tr. zákona, § 36 písm. l), § 37 písm. m) Tr. zákona nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 10 rokov. Podľa § 48 ods. 3 Tr. zákona bol odsúdený pre výkon trestu zaradený do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia. Zároveň mu bol podľa § 76 ods. 1 Tr. zákona a § 78 ods. 1 Tr. zákona uložený ochranný dohľad na dobu 18 mesiacov.

Podstatnými dôvodmi, pre ktoré podal odsúdený J.. M. uvedený návrh na obnovu konania, bolo jeho prehlásenie, že svoje vyhlásenie o vine berie späť, a spochybňovanie správnosti právneho posúdenia skutku, ktorý mu bol kladený za vinu, pre absenciu preukázania úmyslu a z dôvodu, že vo vzťahu k jeho odsúdeniu rozsudkom Okresného súdu Košice II sp. zn. 7T/27/2011 zo dňa 31.05.2011, ktorým bol uznaný za vinného zo spáchania zločinu podľa § 172 ods. 1 písm. a) Tr. zákona a bol mu uložený úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 33 mesiacov, ktorý vykonal 12.12.2012, kedy bol podmienične prepustený z jeho výkonu malo byť na neho v čase odsúdenia, vo vzťahu ku ktorému podal návrh na obnovu konania, ex offo hľadené, akoby nebol odsúdený.

Súd prvého stupňa v dôvodoch napadnutého rozhodnutia správne zistil, že v pôvodnom konaní odsúdený J.. M. po riadnom zákonom poučení v zmysle ustanovenia § 257 ods. 1 písm. b) Tr. poriadku vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutku, ktorý sa mu kladie za vinu obžalobou prokurátora, pričom bol poučený podľa § 257 ods. 1, 2, 5 a 8 Tr. poriadku o neodvolateľnosti tohto vyhlásenia a na položené otázky v zmysle § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g) a h) Tr. poriadku zhodne odpovedal „áno“ s tým, že toto jeho vyhlásenie bolo prijaté.

Rovnako správne súd prvého stupňa konštatoval, že podľa § 469 Tr. poriadku, môže súd zahliadiť odsúdenie len na základe žiadosti odsúdeného, respektíve osôb na to oprávnených, a aj to až po splnení podmienok pre zahliadenie odsúdenia podľa § 92 Tr. zákona, pričom samotný odsúdený prehlásil, že uvedenú žiadosť o zahliadenie odsúdenia nepodal.

Vychádzajúc z uvedených zistení okresný súd vyvodil záver, že odsúdený neuviedol žiadne nové skutočnosti ani dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli same osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine, alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, a preto súd návrh odsúdeného na povolenie obnovy konania zamietol.

S vysloveným záverom konajúceho súdu sa stotožnil aj sťažnostný súd, preto v celom rozsahu odkazuje na dôvody napadnutého uznesenia a v stručnosti k nim dodáva nasledovné:

Podľa § 394 ods. 1 Tr. poriadku, obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli same osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Z uvedeného ustanovenia mimo iné vyplýva, že v prvom rade musia vyjsť najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, a až potom je ich možné vyhodnocovať v zmysle požiadaviek stanovených v predmetnom ustanovení. Avšak takéto skutočnosti alebo dôkazy, ktoré by boli súdu skôr neznáme, neboli napokon zo strany odsúdeného J.. M. ani predložené.

Krajský súd záverom navyše uvádza, že jednak dôvody, ktoré odsúdený J.. M. uviedol ako „nové skutočnosti“, pre ktoré podal návrh na povolenie obnovy konania, ale i sťažnostné námietky odsúdeného, za takéto skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme nemožno ani považovať. Uvedené námietky podľa svojho obsahu možno maximálne posudzovať ako dovolacie dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. c) resp. písm. i) Tr. poriadku, a aj keby súd prvého stupňa ich opodstatnenosť pripustil, nemohli byť spôsobilé privodiť povolenie obnovy konania v zmysle § 394 Tr. poriadku.

To boli podstatné dôvody, pre ktoré sťažnostný súd vyhodnotil sťažnosť odsúdeného ako nedôvodnú a túto postupom podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. poriadku zamietol.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.